

HOTĂRÂREA CURȚII
16 decembrie 1992*

**Comisia Comunităților Europene
împotriva
Regatului Belgiei**

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Acces la rețelele de televiziune prin cablu – Condiții”

Cauza C-211/91

În cauza C-211/91,

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de domnul Pieter Van Nuffel, membru al Serviciului juridic, în calitate de agent, cu domiciliul ales în Luxemburg, la domnul Roberto Hayder, reprezentant al Serviciului juridic, Centre Wagner, Kirchberg,

reclamantă,

împotriva

Regatului Belgiei, reprezentat de către domnul Jan Devadder, director administrativ în Ministerul Afacerilor Externe, al Comerțului Exterior și al Cooperării pentru Dezvoltare, în calitate de agent, cu domiciliul ales în Luxemburg, la sediul Ambasadei Belgiei, 4, Rue des Girondins,

pârâtă,

având ca obiect constatarea faptului că, menținând, în legislația aplicabilă în Comunitatea flamandă, cerințele contrare dreptului comunitar în ceea ce privește difuzarea programelor de televiziune prin rețele de televiziune prin cablu și condițiile la care sunt supuse posturile de televiziune care nu sunt publice, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi incumbă în temeiul articolelor 52, 59, 60 și 221 din Tratatul CEE,

CURTEA,

compusă din domnii O. Due, președinte, G. C. Rodríguez Iglesias și J. L. Murray, președinți de cameră, G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse și D. A. O. Edward, judecători,

avocat general: domnul G. Tesauro
grefier: domnul H. von Holstein, grefier adjunct,

având în vedere raportul de ședință,

---

* Limba de procedură: olandeza.

după ascultarea observațiilor orale prezentate în ședința din 10 noiembrie 1992, în cursul căreia Regatul Belgiei fost reprezentat de către J. Stuyck, avocat în Baroul din Bruxelles,

după ascultarea concluziilor avocatului general, în ședința din 24 noiembrie 1992,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea depusă la grefa Curții la 8 august 1991, Comisia Comunităților Europene a introdus, în temeiul articolului 169 din Tratatul CEE, o acțiune în constatarea faptului că, în ceea ce privește legislația aplicabilă în Comunitatea flamandă, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi incumbă în temeiul articolelor 52, 59, 60 și 221 din Tratatul CEE

– interzicând transmisia, printr-o rețea de distribuție, a programelor televizate de servicii de radiodifuziune ale altor state membre, în cazul în care emisia nu are loc în limba sau în limbile statului membru în care serviciul de radiodifuziune este constituit;

– supunând transmisia unei autorizări prealabile, prin intermediul unei rețele de distribuție, a programelor televizate de servicii de radiodifuziune care nu sunt publice ale altor state membre, ce poate face obiectul unor condiții;

- rezervând 51 % din capitalul societății de televiziune care nu este publică, ce se adresează întregii Comunități flamande, editorilor de publicații cotidiene și săptămânale în limba olandeză, al căror sediu social este stabilit în regiunea de limbă olandeză sau în regiunea bilingvă a capitalei Bruxelles;

– furnizând o definiție discriminatorie a producțiilor culturale proprii care formează o parte obligatorie a programării societăților de televiziune care nu sunt publice.

2 Guvernul belgian nu contestă ultimele trei plângeri.

3 Pentru o expunere detaliată a faptelor cauzei, a legislației în litigiu, a derulării procedurii, precum și a motivelor și argumentelor părților, se face trimitere la raportul de ședință. Aceste elemente din dosar sunt reluate în cele ce urmează numai în măsura în care sunt necesare pentru raționamentul Curții.

Cu privire la prima plângere: condiția referitoare la limba programelor

4 Prima plângere se referă la interdicția, impusă societăților de televiziune prin cablu, de a transmite prin rețelele de programe ale posturilor de radiodifuziune, radio sau televizate, ale altor state membre ale căror emisiuni nu sunt difuzate în limba sau în limbile statului membru în care este stabilit postul respectiv. Această interdicție este prevăzută la articolele 3 și 4 din Decretul Comunității flamande din 28 ianuarie 1987 referitor la transmisia de programe radio și televizate prin rețelele de radio și de televiziune prin cablu și referitoare la aprobarea societăților de televiziune care nu sunt publice (Monitorul belgian din 19.3.1987, p. 4196).

5 Este necesar să se constate că reglementarea în cauză constituie o barieră în calea libertății de a presta servicii, prin faptul că împiedică posturile de radiodifuziune stabilite în celelalte state membre să retransmită prin rețelele de cablu ale Comunității flamande programe emise într-o limbă, alta decât cea din țara lor de stabilire.

6 Această barieră are un caracter discriminatoriu nu numai ca urmare a faptului că, astfel cum a admis guvernul belgian, nu se aplică posturilor de radiodifuziune stabilite în Belgia, ci mai ales ca urmare a faptului că împiedică posturile stabilite într-un stat membru altul decât Țările de Jos să ofere programe în olandeză publicului Comunității flamande, atunci când această posibilitate există, în mod obișnuit, în cazul posturilor de radiodifuziune naționale.

7 Cu toate acestea, guvernul belgian susține obiectivele de politică culturală pentru a justifica reglementarea în cauză, și anume menținerea pluralismului în presa scrisă, care beneficiază în mod direct de veniturile din publicitate ale posturilor de televiziune naționale, păstrarea și dezvoltarea patrimoniului artistic, precum și viabilitatea posturilor de radiodifuziune naționale.

8 Aceste argumente nu pot fi acceptate.

9 Primul și cel de-al treilea obiectiv al politicii culturale, invocat de către guvernul belgian, indică faptul că măsura contestată are ca obiectiv, în realitate, să limiteze concurența efectivă cu posturile naționale, în scopul menținerii veniturilor din publicitate ale acestora. Cu privire la obiectivul de păstrare și dezvoltare a patrimoniului artistic, este suficient să se arate, împreună cu Comisia, că măsura contestată este, în realitate, de natură să reducă cererea de producții televizate în olandeză.

10 În plus, de altfel, justificările înaintate de către guvernul belgian nu indică niciun fel de excepție de la libertatea de a presta servicii admise prin articolul 56, și anume ordinea publică, siguranța publică și sănătatea publică.

11 Or, astfel cum rezultă din jurisprudența constantă a Curții (a se vedea, în special, Hotărârea din 25 iulie 1991, *Collectieve Antennevoorziening Gouda*, punctul 11, C-288/89, Rec., p. I-4007), doar aceste excepții pot fi invocate în mod util pentru a justifica reglementările naționale care nu sunt aplicabile în mod nediferențiat prestărilor de servicii, indiferent de originea lor.

12 Argumentul pe care guvernul belgian urmărește să îl contureze pe baza Hotărârii din 3 decembrie 1974, *Van Binsbergen* (33/74, Rec., p. 1299) și în conformitate cu care un prestator de servicii nu poate să se sustragă normelor aplicabile prestatorilor de servicii stabiliți în statul membru către care este orientată activitatea sa, nu poate fi admis. Într-adevăr, în cazul în care este adevărat că, în conformitate cu punctul 13 din această hotărâre, statul destinat poate adopta măsurile destinate să împiedice ca libertatea garantată prin articolul 59 să fie utilizată de către un prestator a cărui activitate este în întregime sau în principal orientată către teritoriul său, în vederea sustragerii sale de la normele profesionale care i s-ar aplica, în cazul în care acesta ar fi stabilit pe teritoriul respectivului stat, nu rezultă totuși că este permis unui stat membru să excludă în mod general prestarea anumitor servicii de către operatorii stabiliți în alte state membre, ceea ce ar echivala cu suprimarea libertății de a presta servicii.

13 Rezultă din cele de mai sus că prima plângere formulată de către Comisie trebuie să fie admisă.

Cu privire la celelalte trei plângeri

14 Astfel cum a admis însuși guvernul pârât, legislația de punere în aplicare în Comunitatea flamandă nu era, la expirarea termenului stabilit de avizul motivat, conformă cu articolele 59 și 60 din tratat în ceea ce privește cea de-a doua plângere, cu articolele 52 și 221, în ceea ce privește cea de-a treia plângere și cu articolul 59 în ceea ce privește cea de-a patra plângere.

15 Prin urmare, este necesar să se accepte, de asemenea, cele trei plângeri și, în consecință, să se constate neîndeplinirea obligațiilor în termenii care rezultă din cererea Comisiei.

Cu privire la cheltuielile de judecată

16 În temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât pârâta a căzut pretenții, aceasta trebuie obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA

declară și hotărăște:

1) Regatul Belgiei, în ceea ce privește legislația aplicabilă în Comunitatea flamandă, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi incumbă în temeiul articolelor 52, 59, 60 și 221 din Tratatul CEE

– **interzicând transmisia, printr-o rețea de distribuție, a programelor televizate de servicii de radiodifuziune ale altor state membre, în cazul în care emisia nu are loc în limba sau în limbile statului membru în care serviciul de radiodifuziune este constituit;**

– **supunând transmisia unei autorizări prealabile, prin intermediul unei rețele de distribuție, a programelor televizate de servicii de radiodifuziune care nu sunt publice ale altor state membre, care poate face obiectul unor condiții;**

- **rezervând 51 % din capitalul societății de televiziune care nu este publică, ce se adresează întregii Comunități flamande, editorilor de publicații cotidiene și săptămânale în limba olandeză, al căror sediu social este stabilit în regiunea de limbă olandeză sau în regiunea bilingvă a capitalei Bruxelles;**

– **furnizând o definiție discriminatorie a producțiilor culturale proprii care formează o parte obligatorie a programării societăților de televiziune care nu sunt publice.**

2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Due	Rodríguez Iglesias	Mancini	Joliet
Schockweiler	Moitinho de Almeida	Grévisse	Edward

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, 16 decembrie 1992.

Grefier
J.-G. Giraud

Președinte
O. Due